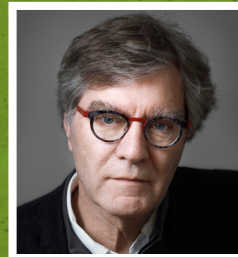

Natuur op klein formaat

Otto de Kat [schrijver en uitgever, geboren in Rotterdam; www.ottodekat.nl]

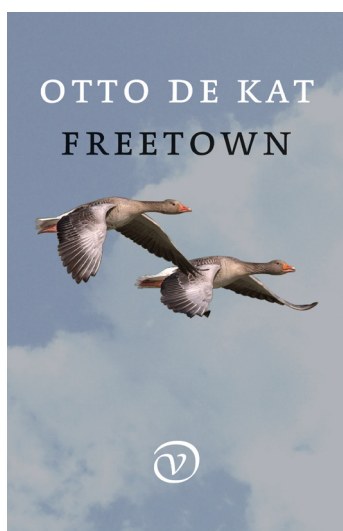
Qua natuur begon het niet ideaal. Mijn ouders namen mijn broer en mij mee naar het circus. Ik was drie. Bij de met veel trompetgeschal ingeleide binnenkomst van de olifanten ben ik opgestaan en riep met de armen in de lucht: 'Daar komen de apen!' Niet dat ik me dat circus kan herinneren, maar het werd een verhaal dat nog vaak met succes in de familiekring is verteld.

Na deze valse start op mijn derde is er toch nog wat veranderd. Opgegroeid in het dorp Kralingen, vlak bij de Kralingse Plas, woonden we in een straat met gras tussen de stoeptegels, hekken langs de rand van de huizen, en een begin van bomen. Mussen, die 'kleine dikzakjes' zoals de dichter Leo Vroman ze ooit beschreef, waren er in overvloed en zetten zich op de rand van ons balkon. De straatmus, ik mis hem, is hij er nog wel? Vanuit de flat, driehoog, keken we uit op een botanische tuin, een geheimzinnig terreintje met muren en hekken eromheen. Je kon er niet in, hek altijd dicht. Het was de achtertuin van een 'jongensgesticht', een heropvoedingshuis, en de jongens mochten af en toe tuinieren. En zo heb ik botanica altijd geassocieerd met criminaliteit. We noemden ze struikrovers wanneer ze daar voorzichtig tussen de planten liepen. Zittend op ons balkon zagen we de Plas, een grasveld met madeliefjes erop, de tuinen beneden ons langs de sloot waar ik urenlang zinloos boven een hengel hing om niks te vangen. Natuur van bovenaf gezien. Maar gezien, en geroken en erdoor geraakt. Dorp in de stad, dorp in Rotterdam, de enige stad waar ik me thuis voel, al woon ik er al in geen vijftig jaar meer.

Met de fiets langs de plas naar de lagere school, of naar de welpen van Groep X in het Kralingse Bos, waar we de natuur in de gaten hielden. Het Kralingse Bos, waar kinderlokken waren zo ging het gerucht. Later piepten we het Concours Hippique binnen om Winkler te zien springen, de Duitse topruiter. En nog weer later wisten we zonder te betalen de weg naar het legendarische Pop Festival te vinden, het was er puur natuur, meisjes en jongens ontbloot. Kralingen zou nooit meer hetzelfde zijn.

'Wat is natuur nog in dit land?' vroeg J.C. Bloem zich af en voelde zich domweg gelukkig in de Dapperstraat. Die straat lijkt me niet echt aantrekkelijk. Gelukkig? Dan in de Rozenburglaan of de Ramlehstraat, de Coolsingel of de Lijnbaan, de Karel Doormanstraat of de Witte de With. Natuur dat was sterkers in een bakje op de vensterbank, een treurwilg aan de vijver bij je school, kroos in de sloot. Het waren de meeuwen die je in de winter vanuit het raam brood toewierp, en die eindeloos bleven hangen in de hoop op meer.

Op een dag in de zomer was ik met mijn moeder in Diergaarde Blijdorp. We liepen langs de apenhokken, ik keek haar aan, deed m'n armen omhoog en zei: 'zullen we naar de olifanten?' Ze lachte. ◀

Otto de Kat is het pseudoniem van Jan Geurt Gaarlandt (Rotterdam, 1946). Zijn jongste roman is Freetown. Eerder verscheen De eeuw van Dudok: een verzameling van vijf eerdere romans die onderling verbonden zijn.